

İyi tohum ve delice (Matta 13:24-30)

Tanrı çiftçidir. Çiftçi sonbaharda bir kere hasat yapmak için bütün yaz boyunca çalışır. Aynı şekilde Tanrı sonsuza kadar sadece bir kere olan hasat için çiftçilik yapar. Ve bol ürün isteyen Tanrı esirgmeden yatırım yapar. Biz çiftçinin yüreğini iyice anlamamız lazımdır.

Nuh Çağında yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte olduğu için bütün insanlık mahvoldu (Yaratılış 6:5-6). İnsan düşüncesine göre hareket eder. Genelde benliğin tutkusuna göre görünen şeylere göre hareket eder. İblis bunu kullanır. Bir kötü düşünce içine girince sürekli kışkırtıyor ve sonunda günah işletiyor. Günahından dönmektense kendisini savunur. Biri onu azarlarsa yada engellerse hemen kızar. Yüzündeki ifade de değişir (Yeşaya 3:9). Tanrı kardeşinin kurbanını kabul ettiği zaman Kayın çok öfkелendi, suratını astı. Ve sonunda cinayet işledi.

Ne zaman patlanacağı belli olmayan bomba gibi insanın düşüncesi ne zaman kendisini mahvedeceğini bilemezsiniz. Tanrı böyle insana kendisini ekmek istedi. Ve bunun için kendi Oğlu'nu gönderdi. Mesih aracılığıyla insanlığın günahını bağışladı, ve bütün canları Mesih'e davet etti, ve bunu kabul etmiş olan canların İsa'nın kanıyla temizlenmesini sağladı, ve onların ilerde görkemli dirilişe kavuşabilmeleri için İsa'nın kan ve etini verdi.

Çiftçi iyi tarlayı ister. İyi tarla derken tohum ekilince yani Tanrı'nın sözünü işitince iyice bunu anlayarak Tanrı'nın istek ve planının kendisinde tamamlanmasını sağlayan yürek oluyor. Ama iyi tarlada olsada Tanrı'nın ekmediği şeyler büyüyebilirler. Yani delicedir bu. Delice sadece buğday tarlasında büyüyen bir yabancı ottur. Rengi buğdaya benzediği için uzak yerden fark edilmez. Daha büyük problem şu ki delicenin kökü buğdayın köküne yapışarak büyüdüğü için buğdaya zarar vermeden deliceyi yok etmek kolay değildir. Bu nedenle 'Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz' diye adam söyledi.

Biz İsa'ya ilk iman ettiğimiz zaman ne kadar büyük lütüf aldık? O zaman yüreğimizde dünyadaki her hangi bir şey olsun terk edebilece kadar sevinç ve şükran vardı. Ama bazıları farkında olmadan sevinç ve şükranını kaybetmiştir. Yürekları yolunu şaşırmıştır. Bu neden böyle? Belki Tanrı "Bunu bir düşman yapmıştır" diyecektir. "O zaman gidip deliceleri toplamamızı ister misin?" "Hayır, Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz." Yüreğimize delice ekildiğinde bunu yok etmek kolay değildir. Dolayısıyla kuşku gelirse hemen sertçe reddetmeliyiz.

Çiftçi hasatı beklediği gibi Tanrı sabırla biz bekler. O'nun gibi biz de sabırlı olmalıyız. Kötülükle savaşmalıyız. Ama bazen biz İblis'e karşı direnmiyoruz. Hatta farkımızda değil. Mesih inanlıları İsa adına sahiptir o zaman niçin hastalanıyor? İsa bütün lanetimizi kaldırdı ama niçin Mesih inanlılarının ailesinde sıkıntılar ve üzüntüler vardır? “Bunu bir düşman yapmıştır” Rab’bin cevabı budur. Eyüp çok harika imanlıydı ama çok sıkıntı çekti. Niçin? Düşman yapmıştır. ‘Düşman’ sözcüğü ‘Şeytan’la aynı anlam taşımaktadır. ‘Şeytan’ Tanrı’nın düşmanı oluyor. Tanrı’nın düşmanı demek Mesih inanlılarının düşmanı demektir. O sürekli Mesih inanlılarını kıskanarak mutsuz olsun diye sürekli deliceyi ekmeye çalışır.

İsa’ya inanmadan önce biz İblis’i düşman saymadık ve İblis de bize saldırmadı. Ama biz ondan özgür kılındığımız zaman onun düşmanı olduk. Bazı insanlar iman ettikten sonra önceden daha büyük sıkıntılar çekerler. Bu hem kaçamayacağımız hemde kaçmamak gereken ruhsal savaşın başlangıcıdır. Biz İsa’ya inanıp yeniden doğduğumuz andan itibaren İblis bizi düşman sayar. Dini insanlar için düşmanı yok ama Mesih inanlıları için İblis denen düşman var. Biz Ruh’un yönetiminde olsakta düşman bizi yıkmaya çalışır.

İsrail sıkıntı çeken kul olarak gelen Rab’bi karşılayandı ama kilise kralların kralı olarak gelen Rab’bi karşılayandır. Dünyaya tekrar gelecek olan Rab artık günahkârlar için gelmez, çarmıhtaki ölümüyle kurtulmuş olanlara gelir. Onlar kutsal kilisedir, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilenlerdir, Tanrı’nın sözüyle yaşayanlardır, sözüne itaat etmek için mücadele edenlerdir, kaygılar sıkıntılara rağmen İsa’nın sayesinde mutlu olanlardır, her hangi sıkıntılar varsada buna üstün gelerek İsa’yla kendisini doldurmaya çalışanlardır.

Düşmanların tohum ekmesini önlemelidir. Tohum ekildiyse bunun büyümemesi için kutsallıkla imanını korumalıdır. Düşman bizi kıskanarak Tanrı’dan bize gelen besinleri delice aracılığıyla engellemeye çalışır. Meyvemizi bekleyen Tanrı var, ve bizim için dua eden İsa vardır. Dolayısıyla biz zaferli olabiliriz.

İsa “İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat” (Matta 13:23) diye söyledi. Bazı insan ben otuz kat değil sadece üç kat ürün verirsem yeterli” diye düşünür. Ama Tanrı mümkün olduğu için bizim yüz kat ürün verebileceğimizi söyledi. Biz dünyanın kıstasına göre başarısız insanlar olabiliriz ama Tanrı’nın önünde yüz kat ürün veren kilise olmalıyız. Canlanarak büyüyen kilise, mutluluk ve sevinçle dolu bir kilise olmamız lazım. Bütün kutsallar bir olup birbirine teşvik ve teselli ederek düşmanlara karşı direnen kilise olmalıdır.